

[Aksel Møller.]

begynder jo altså nu efterhånden at nærme sig dertil, at den almindelige opfattelse — også ude i det danske folk, tror jeg, og ikke blot her i dette høje ting — er den, at hvis vi vil videre med tingene på en ordentlig og forstandig måde, må vi først have luften renset ved vælgerfolkets hjælp. Det dikterer vor holdning til den politisk betonedede afstemning, som kan komme til at finde sted til sin tid om denne lov, i dette høje ting, når udvalgsarbejdet er afsluttet. Men det forhindrer naturligvis ikke, at man under udvalgsarbejdet medvirker til at prøve, om enighed kan skabes — naturligvis ikke. Det ville jo være ganske urimeligt, når man erkender, at loven er nødvendig, om man ikke sagligt ville arbejde med på den. Kun hvis den skal bruges til politisk kamp, fremkommer den situation, jeg nævnte, med hensyn til vor stilling til en afstemning. I arbejdet på den nærmere udformning af loven og med de administrative forhold, som udvalget vil få lejlighed til at drøfte, skal mit partis røst og medvirken ingenlunde komme til at savnes.

Jeg har fået en del svar af de højtærede ministre, om hvis embedsområder jeg gjorde nogle bemærkninger i min indledning. Den højtærede byggeminister mente, at jeg havde været mere velvillig imod ham, end det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var det forleden dag, men næde dog alligevel til den ganske overraskende konklusion, at når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft havde kaldt hans ministerium det røde ministerium, var det at opfatte som en kompliment, og altså ved jeg stadigvæk ikke rigtig, hvem af os der har været mest velvillig, men det er højst sandsynligt, at vi har kappedes om at være så velvillige som overhovedet muligt begge to. (*Ministeren for byggeri og boligvesen* [Kjærbøl]: Han ville afskaffe ministeriet!) Det er jo også muligt, at forhandlingerne i vareforsyningsudvalget ender med, at den højtærede bygge- og boligministers bemyndigelser kunne afskaffes.

Den højtærede minister sagde, at jeg havde uret med hensyn til materialemængderne, og nævnte, at f. eks. tilgangen af træ ville være noget mindre i 1949 end i 1948. Men jeg kan nu ikke se, at vi kommer ret

meget videre, hvis dette er et argument for at bevare byggerestriktionerne. For at gøre argumentet vægtigt, må der i alt fald føjes til, om det er umuligt at få dette træ, om forholdet er det, at der ikke kan skaffes valuta til køb af dette træ, om man ikke anser det for vigtigere end andre ting, som man anvender valuta til i øjeblikket, og jeg vil for mit vedkommende opfordre den højtærede minister til at tale med den højtærede handelsminister om, om man ikke kunne skaffe dette træ, om man i det hele taget ikke kunne sørge for, at byggematerialer i alt fald blev stillet således, at importen deraf ikke var begrundelse for opretholdelse af de nuværende byggerestriktioner.

Til den højtærede handelsminister skal jeg nøjes med nogle få betragtninger. Jeg må måske have lov til at begynde med at sige, at den højtærede minister overraskede mig, i alt fald på eet punkt, idet han hævdede, at et højere renteniveau formentlig slet ikke ville få den antiinflatatoriske virkning, som de konservative har talt om. Den højtærede handelsminister vil måske erindre, at hans høje chef i sin programtale forleden dag lagde en afgørende vægt på, at regeringen ville holde en lav rentefod. (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Det gjorde jeg også i min tale!). Det gjorde den højtærede handelsminister også i sin tale, siger han nu. Men jeg kan egentlig ikke se, hvordan man, når man her, således som ministeren gjorde det, benægter, at renten skulle øve nogen skadelig virkning, kan nå til det resultat, at man nødvendigvis må modarbejde rentestigningen ved i alt fald delvis at opgive landets hidtil førte pengesaneringspolitik.

Det, der er den afgørende forskel på den høje regerings politiske synspunkt i situationen og mit partis synspunkt, synes at blive udlagt således af den højtærede handelsminister, at de konservative i modsætning til regeringen vil have arbejdsløshed. Det er fuldstændig urigtigt. Det er lige såvel det konservative folkepartis politiske mål at undgå arbejdsløsheden, som det er den højtærede handelsministers; men vi har den opfattelse, at den politik, som regeringen fører i øjeblikket, fører til arbejdsløshed og fører til en arbejdsløshed af katastrofalt omfang. Hvorfor har vi denne op-